

Гіонер

17 вересень
1934 р.

ВОЖАТИЙ

В-во ЦК КП(б)У "Комуніст"

17040

Культвагон

Ви нічого не знаєте про цей вагон? Він ще не був у вашому районі? То напевно буде. Він уже вздовж і впоперек об'їздив Донбас, АМСРР, Чернігівщину... Незабаром приїде й до вас.

Зовні він нічим не відрізняється від звичайних пасажирських вагонів. І тому стороння людина може не на жарт здивуватися, вперше побачивши наш вагон: коли поїзд прибуває на станцію, то з усіх вагонів виходять пасажирів, а до нашого йде багато дітвори в червоних галстуках.

Вони приходять не одразу, не натовпом, а за встановленим планом. Екскурсоводи ледве встигають розповісти про все, що цікавить юних екскурсантів, і тоді на допомогу приходить редактор, завідувач друкарні (він також і складач), навіть провідники вагону...

Весною минулого року вагон організували ЦК ЛКСМУ і Центральна дитяча технічна й сільськогосподарська станція. Як повноправні пасажирів вагону, посіли свої місця дійові моделі юних техніків. Харківські моделі на початку мали плацкартні місця, але щодавні їздив вагон, то більше він зустрічав юних техніків, конструкторів, дослідників. Цим ребятам, зрозуміло, ставало заздро: чому лише харків'яни дали свої роботи, щоб їх возили й показували по всій республіці? Хіба в нас моделі й досліди гірші від харківських?.. І от юні техніки Донбаса почали дарувати у вагон свої моделі, щоб їх також усі бачили і про них також говорив екскурсовод з піонерами Одещини, Молдавії.

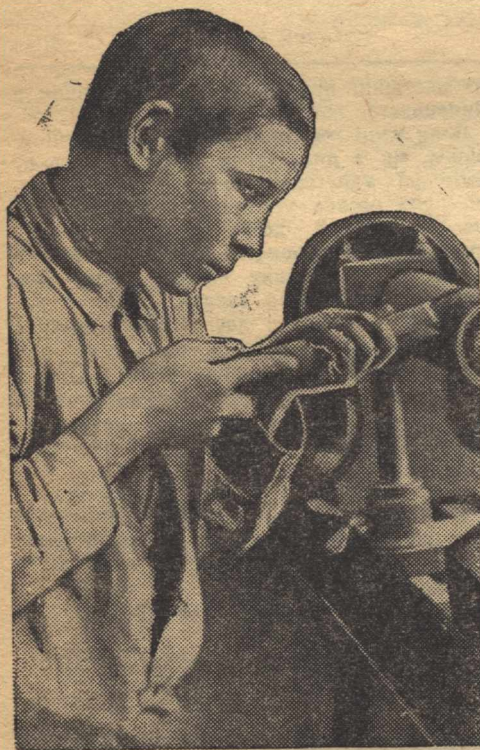
Так з'явилися в культвагоні ще маленькі вагончики — витвори рук дебальцевських, лиманських, куп'янських піонерів, — цих помічників у боротьбі з простоями на транспорті. Ребята турбувалися за кожний порожній вагон, що стояв на станції, вони брали шефство над вагонами й залізничниками. Як відбиток цієї боротьби, подарували культвагону свої транспортні моделі.

Донбасівці поклали початок. Юні техніки інших областей незабаром теж заявили про своє право на плацкартне місце в вагоні. Харкову довелося потиснутися.

Культвагон імени тов. ПОСТИШЕВА багато їздить, організовуючи ДТС, техгуртки, розгортаючи конкурс на дійову модель, демонструючи зразки витівної роботи в школі під час перерв. Там, де ми проїздили, ребята знімали з дахів свої флюгери з бляшаними півниками і ставили замість них моделі літаків.

Чи не найцікавіша робота — проведена в АМСРР весною цього року. В АМСРР мало хто займався конкурсом на дійову модель. По багатьох школах зовсім не було техгуртків. Проте, ми з досвіду знали — якщо немає ДТС і техгуртків, це ще не значить, що немає і юних техніків.

На ст. Бірзула треба було організувати дитячу технічну і сільськогосподарську станцію. Ще до приїзду вагона робили спроби організувати ДТС. Але місцеві організації хотіли мати ДТС, не витративши грошей, — і нічого з цієї справи не виходило.

Ми розбудили у бірзультських піонерів і школярів чуття власної гідності. Ребята — юні техніки — звернулися з закликом до всіх організації допомогти обладнати ДТС. Ребята також закликали спеціалістів та робітників, щоб ті взяли керувати техгуртками.

Спеціалісти й робітники самі почали приходити до вагону. Це була найкраща агітація за організацію дитячої станції.

Але ще не було матеріальної бази — приміщення і грошей. Це ребята здобули на великому вечорі юних техніків. Такі вечори ми організували в більшості пунктів, де спиналися.

На вечір ребята-техніки приносять свої найкращі моделі й винаходи. Ребята - вистівники під керівництвом масовиця готують інсценізацію і силу-силенну мітинговок на тему: «Товариші дорослі, допоможіть нам вирости висококваліфікованими інженерами, робітниками, агрономами».

На таких вечорах немає ніякої президії і не виголошують промов. Замість президії на великому столі посідають почесне місце моделі учасників вечора.

На бірзультському вечорі виступив представник райВНО і почав щось говорити про дітей, які є квіти життя і майбутні будівники...

Ребята трохи послушали, а потім почали питати:

— А як же буде з ДТС?

— Чим ви нам допоможете?

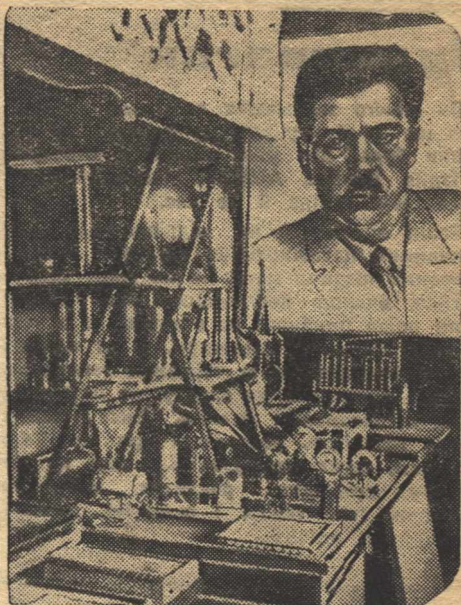
— Скільки ви грошей дасте на організацію ДТС?

Представник змушений був на великому вечорі юних техніків урочисто пообіцяти виділити спеціальний фонд для ДТС.

З моделей, виставлених на тому вечорі, особливо привертав увагу дійовий трактор БОРІ АБЖЕЛЯНА. Коли цей трактор проїхав по діагоналі через увесь стіл, тягнувши за собою кілька плугів, аудиторія влаштувала Борі бурхливу овацію... Боря у своєму селі Липецькому ніколи одразу не бачив стільки друзів. І тепер стояв, червоний від щастя.

Напередодні вечора вагон організував вилазку до с. Липецького. Ми навмисне вибрали глухе молдавське село, куди мало хто заїздив раніше.

Ми привезли з собою кіно, баян та сві-

Куточок культвагона

жі листівки, присвячені юним технікам з Липецького.

Поки наші товариші демонстрували кіндофільм, ми з директором школи пішли до шкільної майстерні Вона, правду сказати, була погано устаткована Тим яскравіше вирізнялися добре зроблені моделі тракторів На одному з них юні техніки навіть вибили марку «ЛТЗ», тобто «Липецький тракторний завод». Один з липецьких тракторів і досі стоїть у вагоні.

Наш приїзд сколихнув липецьких піонерів. Вони організували кілька техгуртків, взяли допомагати гурткам, полегшуючи роботу універсальному майстрові Івану Гратієві — незмінному керівникові майстерні.

Батько Бориса і Євгена Абджеляна — двоє найкращих юних техніків липецької неповної середньої школи — мріяв виховати синів музикантами. Але сини захопилися технікою.

Борис і Євген ростуть — трактористом і комбайнером.